

V září letošního roku jsem byl na pravidelném výjezdu v Zakarpatské oblasti na Ukrajině. Rád bych se s vámi podělil o svoje zážitky. Do zakarpatského Mukačevo jsem přijel v úterý 9. ráno a po té jsme s naším koordinátorem Beci Andrukem pokračovali dále autem do Vinogradova a Cholmovce, kde jsem se ubytoval u paní Iry Zeldi. V podvečer jsme měli bohoslužbu v nedalekém ukrajinském sboru v Korolevu. Při chvalách jsem měl ve své mysli obrázek hlubokého krytu, kterým je pro nás Bůh. Tento obrázek mě provázel po dobu celého výjezdu a několikrát jsem jej také zmínil při svých kázáních. Kázal jsem o Těle Kristově a jak jako křesťané potřebujeme jeden druhého. Na konci shromáždění jsem se modlil za většinu přítomných. Celou středu jsem chodil po návštěvách a spolu s Becim jsme řešili praktické věci kolem našich projektů, které v této oblasti máme. Večer byla bohoslužba v ukrajinském sboru ve Vinogradovu. V době války odešlo z tohoto sboru kolem čtyřiceti lidí do zahraničí, a tak jsem se snažil povzbudit ty, kteří zůstali. Znovu jsem se mohl modlit za více lidí a po té byly příjemné rozhovory u jídla. Celý čtvrtek jsme strávili s týmem vedoucích z vinogradovského okresu v horách v Mižgirii, kde jsme také společně sloužili na tamní romské bohoslužbě. Najeli jsme přibližně 200 km. Opět jsem na konci shromáždění měl příležitost modlit se za docela dost lidí. Prožili jsme hezký čas při společném jídle. Poslední shromáždění v této části výjezdu bylo v pátek v ukrajinském sboru v Cholmovci, kde jsme prožívali podobné věci jako na předešlých bohoslužbách.

V sobotu mě Beci odvezl do Mukačevo, kde jsem se ubytoval v cikánském táboře u pastora Šoni Horváta. V Mukačevě spadly v druhé polovině srpna dvě ruské rakety, které poškodily jednu z tamních továren. Několikrát jsem kolem této továrny jel a byl to zvláštní pocit. Bydlel jsem cca dva kilometry od tohoto místa a poslouchal vyprávění lidí, jak to prožívali. Sobotní odpoledne jsme strávili při ustanovení nového pastora ve sboru v Beregovu. Setkal jsem se také s vojenskými kaplany a snažil se je povzbudit, aby se uprostřed všech válečných hrůz drželi Boha a jeho milosti. V neděli jsem měl příležitost kázat na pěti cikánských bohoslužbách v Seredně, Svaljavě, Beregovu, Paušinu a Mukačevu. Byl to dobrý čas a bylo hezké pozorovat, jak se Bůh dotýkal lidí. Prožíval jsem Boží zmocnění a sílu. Ráno jsem měl vidění blesku – jak Bůh jako blesk obnovuje svoje povolání. Později za mnou přišel jeden z vedoucích, který chtěl skončit se svou službou. Bůh se jej

dotkl a on se rozhodl dále ve službě zůstat. V pondělí následovaly návštěvy, společný čas se Šonim Horvátom a divoká cikánská bohoslužba ve vesnici Domboky. Lidé ze sboru jsou chudí a někteří trpí hladem. Uprostřed mého kázání přišla dopředu jedna žena, která se chtěla oběsit. Byla usvědčena a veřejně to vyznávala a prosila Boha za odpuštění. Po té jsem se za ni pomodlil a snažil se dál kázat. Za chvíli někdo vběhl do modlitebny a řekl, že se na ulici strhla rvačka. Půlka lidí vyběhla ven a část se jich po chvíli vrátila. Nakonec jsem kázání dokončil. Byla to divočina a já znovu viděl, jak evangelium září uprostřed temnoty. Ježíš je opravdu světlem tohoto světa. V úterý jsem měl vyučování na setkání pastorů. Kladl jsem jim na srdce, aby si uprostřed všech válečných těžkostí uchovali čisté srdce, snažili se žít příkladným a spravedlivým životem před Bohem a byli svým lidem povzbuzením a vzorem. Prožili jsme dojemné chvíle v Boží blízkosti. V úterý podvečer jsem se vydal zpět směr ČR. Domů jsem v pořádku dorazil ve středu 17. 9. před obědem.

V době výjezdu jsem se modlil za uzdravení věřících i nevěřících. Přinášel jsem slova poznání, skrze která Bůh otevíral jednotlivá lidská srdce. Snažil jsem se povzbuzovat, utěšovat, ale také vyzývat, aby lidé zůstali věrní Bohu. Vybavuji si tátu z pravoslavné církve, který mě poprosil za modlitbu za svoji tříměsíční dceru, která trpí genetickou vadou a je hospitalizována v nemocnici ve Lvově. Bůh se jej dotýkal a mohl jsem mu říci o Ježíši, který pro něho zemřel a vstal z mrtvých. Mluvil jsem s lidmi, kteří prošli frontou. Někteří byli zranění a trpí posttraumatickým syndromem. Všude kolem sebe jsem mohl pozorovat následky války, která má vliv na celou společnost a samozřejmě i na křesťany. Někteří věřící se pevně drží Krista, jiní nevydrželi tvrdý tlak reality války a různě duchovně upadají. Trápení je všude mnoho a evangelium a Kristus svítí jako svíce uprostřed tmy. Mnozí prožívají různá zklamání, nejistotu a nespravedlnosti. Ježíš zůstává jedinou nadějí. Je to stejné jako v Bibli, která mluví o Boží lásce, jeho jednání, zázracích a slávě. Na druhé straně čteme také o lidských hříších, pádech, trápeních a odpadnutí. Byl jsem na Ukrajině jako špička ledovce. Bez Těla Kristova – ostatních věřících, kteří mě všelijak fyzicky, duchovně i duševně podporují, bych nemohl dělat to, co dělám. Jsem moc vděčný, že mohu jezdit na Ukrajinu již více než třicet let. Někdy mi to připadá jako sen. Prožívám také vděčnost za naše projekty, které mohou pokračovat i v době války. Pokud chcete tyto projekty podpořit, můžete si o nich níže přečíst další informace.

Variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci.

Dále chceme podporovat služebníky, kteří zůstali na Zakarpatské Ukrajině. Podpora služebníků, kteří věrně zůstali na Ukrajině, je pro duchovní i humanitární práci na místech, kde působíme, v této době klíčová. Ani jeden ze služebníků, s nimiž spolupracujeme, není kvůli specifické ukrajinské situaci zaměstnán na plný úvazek v církvi. Válkou se situace ještě zhoršila. Velice často si sami financují i dojíždění na místa bohoslužeb, kde slouží. Někteří jsou bez peněz a dluží několik měsíců za energie. Tato jejich situace je pro ně často tíživá a frustrující. Proto bych vás chtěl moc poprosit o podporu těchto služebníků.

Ve Vinogradovském okruhu se jedná o koordinátora našich projektů Beci Andruka. Podporujeme také pastora Ivana Habogana z Mižgirie, pastora Michala Dankaniče z Koroleva a další služebníky. V případě dostatku prostředků se snažíme pomáhat také deseti pastorům z mukačevského okruhu a staršímu pastori Šoni Horvátovi. Snažíme se financovat pohonné hmoty při jejich cestách po sborech a misijních skupinách.

Jsou tady také potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí variabilního symbolu 350 – pomoc v Cholmovci, obzvláště pomoc vdově po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, a v případě dostatku prostředků dalším potřebným a služebníků ve vesnici Cholmovec a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Nejmladší Samuel se také osamostatnil a žije v Kyjevě. Paní Ira pracuje na svém malém hospodářství a stará se o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s různými zdravotními problémy.

Variabilní symbol 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu

Z tohoto projektu pomáháme lidem, kteří se kvůli válce ocitli bez prostředků a zůstávají na západní Ukrajině. Ceny potravin, energií, paliv a vlastně všeho s pokračující válkou stále rostou. Za tyto peníze nakupujeme potraviny a financujeme jejich dopravu na jednotlivá místa, případně pomáháme s placením léků či lékařské péče a paliva na zimu. Potraviny se nakupují přímo v Zakarpatské oblasti, čímž odpadájí náklady na dopravu. V poslední době náš koordinátor Beci Andruk nakoupil a distribuoval potraviny na několika místech, kde lidé trpí akutně nedostatkem. Spolupracujeme také s pastorem Ivanem Haboganem, který nakupuje potraviny v horském městečku Mižgiria a rozdává je potřebným. Snažíme se také pomáhat vnitřně přesídleným Ukrajincům z východní Ukrajiny, kteří nyní žijí na Zakarpastku v místech, kde působíme.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

V současné době mám dostatek a velkou část prostředků mohu rozdávat potřebným lidem a služebníků. Prosim pošlete raději svoje peníze na variabilní symbol 350 – pomoc v Cholmovci, variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci a variabilní symbol 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu. Chtěl bych, aby výše zmíněné projekty zůstaly pro dárce prioritou. Variabilní symbol zřízený na moje náklady je až poslední v pořadí!

Kdybyste případně chtěli podpořit výše zmíněné projekty, můžete poslat svůj finanční příspěvek na:

Platby z České republiky

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,**

variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci

variabilní symbol 350 – pomoc v Cholmovci

variabilní symbol 300 - humanitární sbírka na Ukrajinu

variabilní symbol 450 - Pavel Faul

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail: office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

Pro platby ze zahraničí je nejlevnější možností využít **portál Darujme.cz** z webových stránek_NFKMS (www.nfkms.cz).

Můžete použít i klasický bankovní převod, pak ale obě strany zaplatí mnohem vyšší bankovní poplatky.

V tom případě použijte **IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP**

Prosím uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **400 - Zapomenutí služebníci, 350 - Pomoc v Cholmovci, 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu a nebo 450 – Pavel Faul**. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Můj youtube kanál a zároveň odkaz na živé vysílání:

<https://www.youtube.com/channel/UCBeX9czSqIf6-CivavdVMwg/videos>

Pavel Faul – Křesťanský sbor Domažlice, z.s.